

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy Tomáše Langáška, soudkyně Michaely Bejčkové a soudců Josefa Baxy (soudce zpravodaj), Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka a Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Komunistická strana Čech a Moravy**, se sídlem Politických vězňů 1531/9, Praha, zastoupené JUDr. Čestmírem Kubátem, CSc., advokátem se sídlem Maiselova 19, Praha, proti žalovanému: **Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí**, se sídlem Kounicova 688/26, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2018, č. j. UDH-SPR-PS-29/2017-5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2020, č. j. 62 A 55/2018-72,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před správními orgány

[1] Posuzovaná věc souvisí s volbami do Poslanecké sněmovny, které se konaly ve dnech 20. 10. 2017 a 21. 10. 2017. Předmětem kontroly žalovaného byly čtyři internetové stránky, jejichž adresy žalobkyně oznámila žalovanému podle § 16d odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů („zákon o volbách“).

[2] Na první internetové adrese oznámené žalobkyní žalovanému – www.csob.cz/portal/.... – („adresa č. 1“) se zobrazoval volební účet žalobkyně.

[3] Na druhé internetové adrese – www.kscm.cz/sites/... – („adresa č. 2“) se nacházela tabulka označená jako „Část II. Jiná bezúplatná plnění poskytnutá kandidujícímu subjektu“, která obsahovala údaje o celkem 9 osobách (fyzických i právnických), které poskytly žalobkyni během volební kampaně bezúplatné plnění v celkové částce 24.021 Kč.

[4] Na internetové adrese č. 3 a č. 4 se pak nacházely odkazy na denní výpisy z volebního a zvláštního účtu žalobkyně.

[5] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupků podle § 16h odst. 2 písm. k) a § 16h odst. 2 písm. l) zákona o volbách. Prvního přestupku se žalobkyně dopustila tím, že v rozporu s § 16c odst. 4 zákona o volbách nejpozději 3 dny přede dnem voleb, tj. do 00:00 hod. dne 17. 10. 2017, nezveřejnila na internetových stránkách, na nichž mají být zveřejňovány informace o financování volební kampaně, údaje o osobách, které v její prospěch poskytly peněžitý dar nebo bezúplatné plnění, v rozsahu stanoveném v § 16b odst. 3 zákona o volbách. Druhý přestupek žalobkyně spáchala tím, že jakožto kandidující politická strana v rozporu s § 16d odst. 1 zákona o volbách neoznámila žalovanému adresu svých internetových stránek, kde budou zveřejňovány informace o financování volební kampaně. Za tyto přestupky žalovaný ve společném řízení ve smyslu § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), s využitím § 41 odst. 1 a 46 odst. 1 téhož zákona a ve spojení s § 16h odst. 5 písm. b) zákona o volbách uložil žalobkyni pokutu ve výši 68.000 Kč.

[6] V odůvodnění rozhodnutí žalovaný k prvnímu přestupku uvedl, že přehled osob, které žalobkyni poskytly bezúplatná plnění, nebyl 3 dny přede dnem voleb úplný. V té době totiž obsahoval údaje pouze o 9 subjektech s celkovou částkou bezúplatného plnění 24.021 Kč; ke dni 29. 1. 2018 přehled obsahoval 34 položek s celkovou částkou bezúplatného plnění ve výši 349.997 Kč. K druhému přestupku žalovaný uvedl, že internetovou stránku, jejíž charakteristika nejlépe odpovídá § 16d odst. 1 zákona o volbách (www.kscm.cz/cs/nase-strana/financovini-strany), žalobkyně žalovanému neoznámila.

II. Posouzení věci krajským soudem

[7] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou Krajský soud v Brně v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[8] Krajský soud ohledně prvního přestupku konstatoval, že žalobkyně skutková zjištění žalovaného nepopírala. Ve shodě se žalovaným uvedla, že na jejích internetových stránkách chyběly zákonem o volbách vymezené údaje o osobách, které ve prospěch žalobkyně uhradily nebo se zavázaly uhradit výdaje na volební kampaň, či poskytly peněžitý dar nebo bezúplatné plnění. Žalobkyně pouze namítala, že z ospravedlnitelných důvodů pro ni nebylo možné v době konání voleb v roce 2017 splnit povinnost týkající se zveřejnění těchto údajů v zákonem stanovené lhůtě. Krajský soud shledal, že žalobkyně však žádné konkrétní důvody – kroky anebo postupy, jimiž se snažila nesplnění povinnosti

zabránit – nedoložila ani neuvedla. Tvrdila-li žalobkyně v průběhu správního řízení, že se jí „i přes veškerou snahu“ nepodařilo od organizačních jednotek potřebné údaje do voleb shromáždit, nebyla ani tato veškerá snaha, včetně důvodů, proč organizační jednotky žalobkyně informace neposkytly, ničím doložena. Ohledně druhého přestupku krajský soud uvedl, že žalobkyně zaslala žalovanému pouze fragmenty svých internetových stránek, kde se povinné informace o financování volební kampaně ve smyslu § 16d odst. 1 zákona o volbách buď nenacházely, anebo byly neúplné.

III. Obsah kasační stížnosti

[9] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“). Požaduje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu a rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

[10] Stěžovatelka k prvnímu přestupku uvádí, že ve skutečnosti byly požadované informace zveřejněny opožděně jen o 8 převážně nočních hodin. K druhému přestupku stěžovatelka konstatuje, že adresu svých internetových stránek, kde byly zveřejňovány informace o její volební kampani, oznámila několikrát. Šlo o internetové stránky www.kscm.cz. Požadavek žalovaného i soudu, aby byla žalovanému oznámena nejen adresa internetových stránek, odkud je přístup k transparentnímu účtu, ale samotný přístup (na jedno kliknutí), ze zákona neplyne. První oznámení stěžovatelka učinila dne 15. 5. 2017, další dne 17. 6. 2017 a 17. 10. 2017. Argumentaci krajského soudu považuje v tomto ohledu za zmatečnou a nepřezkoumatelnou, neboť z ní vyplývá, že stěžovatelka by spáchala přestupek pouze tehdy, pokud by žalovanému požadovanou informaci neoznámila, stěžovatelka ji však žalovanému oznámila.

[11] Nepřezkoumatelnost rozhodnutí stěžovatelka spatřuje rovněž ve vyměření jediné pokuty za oba přestupky. Z odůvodnění nelze dovodit, na základě jakého zákonného ustanovení byla za dva přestupky uložena pokuta jediná a jak vůbec byla porovnána míra zavinění u jednotlivých přestupků, tedy jak nakonec žalovaný dospěl k celkové výši pokuty právě 68.000 Kč.

[12] Stěžovatelka dále uvádí, že z korespondence se žalovaným založené ve spisu je zřejmé, že se snažila napravit vytýkané nedostatky, i když ze zákona nevyplývají. Například její transparentní účet obsahoval jen měsíční výpisy, a proto sama začala zveřejňovat denní výpisy z transparentního účtu vždy za minulý den, ke kterým měla neustálý (online) přístup prostřednictvím internetového bankovnictví, ale tehdy nebylo ještě v technických možnostech banky zveřejňovat tyto údaje přímo na transparentním účtu. Jakmile banka zaslala stěžovatelce další měsíční výpis a ten se objevil na transparentním účtu, staré denní výpisy byly vymazány, protože je již obsahoval měsíční výpis, a pokračovalo se ve zveřejňování denních výpisů následujícího měsíce. Řada měsíčních výpisů transparentního účtu přitom pravidelně narůstala a zůstávala uchována a každý měl k dispozici souhrnnou informaci. Výpisy obsahovaly veškeré zákonem požadované informace o platebních transakcích ve smyslu § 17a odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích („zákon o politických

stranách“). Pro denní výpisy byl na webové stránce stěžovatelky zřízen samostatný náhled na úrovni transparentního účtu a jiných bezúplatných plnění kandidující straně, tj. stěžovatelce. Kdo chtěl znát údaje o ekonomickém zajištění volební kampaně stěžovatelky, tedy měl základní přehled k dispozici, včetně údajů o poskytovatelích příspěvků. Stěžovatelka zdůrazňuje, že všechny příspěvky byly získány legálně a z legálních zdrojů a v souladu se zákonem byly rovněž vynaloženy.

[13] Žalovaný ve svém rozhodnutí napadá jen formu a minimální zpoždění při zveřejňování požadovaných informací. Podle stěžovatelky je v tomto případě společenská škodlivost zřejmě zanedbatelná, a to zejména při vědomí, že žalovaný svým výkladem zasáhl do platebního styku vyhrazeného kontrole České národní banky (ČNB), a tím zkomplikoval stěžovatelce situaci, protože stěžovatelka důvodně a v souladu se zákonem o platebním styku žila v přesvědčení, že transparentní účet Československou obchodní bankou (ČSOB) zřízený a také tak označený ve smlouvě stěžovatelky s bankou („*transparentní účet pro volby do PS 2017*“) je legální v souladu s § 124d zákona o platebním styku. Otázce „transparentnosti“ transparentního účtu, kterou žalovaný požadoval nad rámec zákona a mimo svou zákonnou kompetenci v platebním styku, byla věnována převážná část korespondence se žalovaným i s bankou. Její podstatu se měl žalovaný pokusit řešit na zcela jiné úrovni s ČNB, které nelze nic nařizovat, namísto toho se uchýlil k řešení legislativní neprozíravosti pro sebe nejpohodlnějším způsobem na účet občanů sdružených v politických stranách či hnutích a nakonec z toho vzešlo rozhodnutí o přestupcích. Stěžovatelka považuje postup žalovaného za příznačně byrokratický. Má za to, že pokud vůbec měla být vyměřena pokuta s ohledem na shora uvedené okolnosti a první zkoušku nové zákonné úpravy, pak výrazně nižší.

IV. Vyjádření žalovaného

[14] Žalovaný soudu zaslal vyjádření ke kasační stížnosti a navrhuje její zamítnutí. Tvrzení stěžovatelky k prvnímu přestupku o tom, že se opozdila se zveřejněním údajů asi jen o 8 převážně nočních hodin, označil za nepravdivé. Ze spisu je zřejmé, že 3 dny přede dnem voleb byly zveřejněny údaje o 9 poskytovatelích, zatímco ve zprávě o financování volební kampaně stěžovatelka přiznala 34 bezúplatných plnění. Samotná stěžovatelka pak v odporu proti příkazu uvedla, že údaje o poskytovatelích bezúplatných plnění do zveřejněného přehledu doplňovala po zákonem stanovené lhůtě, a to konkrétně ve dnech 18. 10. 2017, 13. 11. 2017 a 16. 11. 2017. Pokud jde o nenaplnění liberačních důvodů ve smyslu § 16i odst. 1 zákona o volbách, žalovaný se plně ztotožňuje se závěry krajského soudu a odkazuje na ně.

[15] V souvislosti s druhým přestupkem žalovaný uvedl, že oznamovací povinnost podle § 16d odst. 1 zákona o volbách musí být splněna nejen po formální stránce, tj. oznámení internetové adresy jako takové, ale též po materiální stránce, tj. oznámená internetová stránka musí obsahovat informace předpokládané zákonem. V opačném případě formálně splněná oznamovací povinnost postrádá smysl.

[16] Tvrzení stěžovatelky o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí z důvodu uložení jediné pokuty za oba přestupky neodpovídá platné právní úpravě. Žalovaný postupoval v souladu s absorpční zásadou vyjádřenou v § 41 odst. 1 přestupkového zákona.

[17] Pokud jde o problematiku volebního účtu a jeho technických parametrů, žalovaný stejně jako v řízení před krajským soudem zdůraznil, že tato otázka nebyla předmětem správního řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí. Žalovaný je i nadále přesvědčen, že řešení, které zvolila stěžovatelka, tj. zveřejňování výpisů z transparentního účtu vedeného u ČSOB zpětně za určité časové období, neodpovídalo požadavkům v § 16a odst. 1 zákona o volbách. Z těchto důvodů žalovaný při korespondenci se stěžovatelkou trval na tom, aby stěžovatelka vstoupila do jednání s bankou za účelem úpravy technického řešení transparentního účtu tak, aby odpovídalo požadavkům zákona o volbách. Žalovaný tímto postupem v žádném případě nenahrazoval dohled ČNB nad platebním stykem, pouze se při výkonu dohledu nad financováním volební kampaně snažil upozornit stěžovatelku na nesoulad jí vedeného transparentního účtu s požadavky kladenými zákonem o volbách.

[18] Žalovaný nerozumí tvrzení stěžovatelky, že transparentní účet zřízený u ČSOB je v souladu s § 124d zákona o platebním styku. Platný a účinný zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ustanovení § 124d neobsahuje. Stěžovatelka měla zřejmě na mysli § 124d zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, který však již byl zrušen. Zákon o platebním styku aktuálně nestanoví bližší podrobnosti k náležitostem transparentních účtů. Záleží tedy na té které bance, jaké technické řešení pro jí poskytovaný produkt transparentního účtu zvolí. Banka stěžovatelky v dané době poskytovala transparentní účet v podobě zveřejňování měsíčních výpisů z běžného účtu na jejích internetových stránkách. Toto řešení, jakkoliv dostačující pro jiné subjekty, které vedou transparentní účet, však podle žalovaného neodpovídalo zákonným podmínkám pro volební účet podle zákona o volbách.

V. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[19] Kasační stížnost je včasná, podaná proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná (§ 102 s. ř. s.), osobou oprávněnou a zastoupenou advokátem.

[20] Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[21] Kasační stížnost není důvodná.

a) Námitka týkající se výše pokuty a její nepřiměřenosti

[22] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou stěžovatelky, která se týká uložené pokuty, její výše a tvrzené nepřiměřenosti. Stěžovatelka jednak namítá nepřezkoumatelnost, která podle jejího názoru spočívá ve vyměření jediné pokuty za oba přestupky, a dále tvrdí, že pokud vůbec měla být pokuta vyměřena, pak výrazně nižší.

[23] Tato námitka je nepřípustná, neboť ji stěžovatelka řádně neuplatnila v řízení před krajským soudem.

[24] Z ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. vyplývá, že důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohl, nejsou v kasační stížnosti přípustné. Nepřípustnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je dána nejenom v případech, kdy stěžovatel námitku před krajským soudem vůbec neuplatnil, ale též v případech, kdy sice onu námitku před soudem uplatnil, učinil tak však až po uplynutí lhůty k podání žaloby. Výsledek je totiž stejný, v obou případech se námitkou krajský soud zabývat (věcně) nemohl (viz např. rozsudek NSS ze dne 3. 9. 2008, č. j. 1 Afs 102/2008-39).

[25] Nejvyšší správní soud z obsahu žaloby podané u krajského soudu dne 5. 4. 2008 zjistil, že žádný žalobní bod týkající se jedné pokuty za dva přestupky a její nepřiměřenosti neobsahuje. Ve vztahu k oběma přestupkům stěžovatelka poukazovala toliko na splnění liberačních důvodů podle § 16i odst. 1 zákona o volbách, což je však zcela odlišná argumentace. Rozhodnutí žalovaného bylo stěžovatelce doručeno dne 8. 2. 2018, dvouměsíční lhůta podle § 72 odst. 1 s. ř. s. pro podání žaloby, jakož i doplnění žalobní argumentace, uběhla dne 9. 4. 2018 (poslední den lhůty 8. 4. 2018 připadl na neděli, proto lhůta skončila až následující pracovní den). Jednovětou zmínku o nepřiměřenosti výše pokuty stěžovatelka učinila teprve dne 8. 8. 2018 ve své replice k vyjádření žalovaného, tedy až po uplynutí lhůty k podání žaloby. Námitku týkající se uložení jediné pokuty za dva přestupky stěžovatelka uplatnila poprvé až v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelce přitom nic nebránilo tyto námitky uplatnit již v žalobě. Uvedenou argumentaci nelze považovat ani za rozvinutí včas uplatněného žalobního bodu (zárodku žalobního bodu), neboť – jak již bylo shora uvedeno – uložené pokutě se žaloba nijak nevěnovala. Krajský soud tedy správně nepovažoval opožděnou námitku stěžovatelky týkající se nepřiměřenosti pokuty za řádně uplatněný žalobní bod a ve svém rozsudku se jí nezabýval. Touto kasační námitkou stejně jako námitkou jediné pokuty za dva přestupky (resp. námitkou zpochybňující absorpční zásadu) se proto s ohledem na § 104 odst. 4 s. ř. s. nyní nemůže zabývat ani Nejvyšší správní soud.

b) Námitka nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu

[26] Stěžovatelka dále namítá nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu v souvislosti s jeho argumentací týkající se druhého přestupku. Krajský soud uvedl, že stěžovatelka jakožto kandidující politická strana v rozporu s § 16d odst. 1 zákona o volbách neoznámila žalovanému adresu svých internetových stránek, kde budou zveřejňovány informace o financování volební kampaně. Stěžovatelka namítá, že tuto adresu svých internetových stránek (www.kscm.cz) žalovanému oznámila několikrát. Argumentaci krajského soudu proto považuje za zmatečnou a nepřezkoumatelnou.

[27] Námitka není důvodná. Ve své podstatě se ani nejedná o námitku nepřezkoumatelnosti. Stěžovatelka je – na rozdíl od žalovaného a krajského soudu – přesvědčena, že adresu internetových stránek, kde budou zveřejňovány informace o financování volební kampaně, žalovanému v souladu se zákonem o volbách oznámila. Stěžovatelka tak ve své podstatě napadá věcný závěr krajského soudu, nikoliv přezkoumatelnost jeho argumentace. Nejvyšší správní soud pro úplnost podotýká, že z odůvodnění rozsudku je zřejmé, jakými úvahami se krajský soud řídil při hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou

právní argumentaci stěžovatelky v řízení o žalobě a proč subsumoval popsaný skutkový stav pod zvolené právní normy. Rozsudek krajského soudu je proto plně přezkoumatelný.

c) Posouzení prvního přestupku

[28] Podle § 16h odst. 2 písm. k) zákona o volbách se kandidující politická strana a politické hnutí nebo politická strana a politické hnutí zastoupené v koalici dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 16c odst. 4 téhož zákona nezveřejní požadované údaje o osobách, které uhradily nebo se zavázaly uhradit výdaje na volební kampaň nebo poskytly peněžitý dar nebo bezúplatné plnění.

[29] Podle § 16c odst. 4 zákona o volbách *nejpozději 3 dny přede dnem voleb musí být známy všechny osoby*, které ve prospěch kandidující politické strany, politického hnutí nebo koalice, jejich kandidáta anebo nezávislého kandidáta uhradily nebo se zavázaly uhradit výdaje na volební kampaň, poskytly peněžitý dar nebo bezúplatné plnění. *O těchto osobách se zveřejní na internetových stránkách* kandidující politické strany, politického hnutí, koalice nebo nezávislého kandidáta *údaje stanovené v § 16b odst. 3* zákona o volbách.

[30] Podle § 16b odst. 3 zákona o volbách se údaje o peněžních prostředcích na volebním účtu evidují s uvedením jména, příjmení, data narození a obce, v níž má fyzická osoba, která tyto prostředky poskytla, trvalý pobyt, nebo, jde-li o právnickou osobu, s uvedením její obchodní firmy nebo názvu, sídla a identifikačního čísla osoby, bylo-li přiděleno (dále jen „údaje o osobách“).

[31] Stěžovatelka k prvnímu přestupku v kasační stížnosti uvádí, že ve skutečnosti zveřejnila požadované informace opožděně „jen o 8 převážně nočních hodin“. Touto argumentací stěžovatelka jednak nijak nezpochybňuje skutečnost, že zákonem požadované informace zveřejnila opožděně, a jednak je tato její argumentace co do „míry opožděnosti“ v rozporu s obsahem správního spisu i samotné argumentace stěžovatelky ve správním řízení. Ze správního spisu je zřejmé, že 3 dny přede dnem voleb, tedy ke dni 17. 10. 2017, byly na internetových stránkách stěžovatelky zveřejněny údaje o 9 poskytovatelích bezúplatných plnění s celkovou poskytnutou částkou plnění ve výši 24.021 Kč, zatímco ke dni 29. 1. 2018 stěžovatelka přiznala 34 bezúplatných plnění s celkovou částkou v její prospěch ve výši 349.997 Kč. Samotná stěžovatelka pak v odporu proti příkazu, který byl doručen žalovanému dne 30. 11. 2017, uvedla, že údaje o poskytovatelích bezúplatných plnění do zveřejněného přehledu doplňovala i po zákonem stanovené lhůtě, a to ve dnech 18. 10. 2017, 13. 11. 2017 a 16. 11. 2017. Rovněž v žalobě stěžovatelka tvrdila, že další údaje a informace postupně doplňovala „v následujících několika dnech“.

[32] Z uvedeného je zřejmé, že skutková podstata přestupku podle § 16h odst. 2 písm. k) zákona o volbách byla naplněna. Námitka stěžovatelky, že požadované informace zveřejnila opožděně „jen o 8 převážně nočních hodin“, není důvodná. Ostatně z kasační stížnosti není ani zřejmé, na jakých skutečnostech stěžovatelka toto své tvrzení staví. Nic dalšího k posouzení prvního přestupku krajským soudem stěžovatelka ve své kasační stížnosti již nenamítá. Ze spisu a předchozích vyjádření stěžovatelky v řízení naopak plyne, že požadované údaje doplňovala nejen dne 18. 10. 2017, ale i dne 13. 11. 2017 a 16. 11. 2017. Nejvyšší správní soud závěrem zdůrazňuje, že cílem komentované právní úpravy je zajistit

vyšší míru transparentnosti financování volební kampaně, a to především díky informacím o finanční a věcné podpoře od třetích osob. Účelem povinnosti stanovené v § 16c odst. 4 ve spojení s § 16b odst. 3 zákona o volbách je poskytnout veřejnosti ucelenou informaci o tom, které subjekty podpořily kandidující politické strany a politická hnutí nebo jejich koalice při financování volební kampaně, aby pak potenciální voliči případně mohli na základě této informace přizpůsobit své voličské preference. Této své povinnosti však stěžovatelka v projednávané věci nedostála.

d) Posouzení druhého přestupku

[33] Podle § 16h odst. 2 písm. l) zákona o volbách se kandidující politická strana a politické hnutí nebo politická strana a politické hnutí zastoupené v koalici dopustí správního deliktu tím, že nesplní některou z povinností podle § 16d téhož zákona související se zveřejněním údajů o financování volební kampaně, obsahem zprávy o financování volební kampaně nebo zasláním podkladů o účetnictví Úřadu.

[34] Podle § 16a ve spojení s § 16b, který byl vtělen do zákona o volbách zákonem č. 322/2016 Sb., kterým se mění volební zákony a další související zákony, je každá kandidující politická strana, politické hnutí, koalice nebo nezávislý kandidát povinna si pro financování volební kampaně nejpozději do 5 dnů ode dne vyhlášení voleb zřídit účet umožňující bezplatný a nepřetržitý přístup třetích osob k zobrazování přehledu platebních transakcí na tomto účtu (dále jen „volební účet“), který musí být veden u banky, spořitelního a úvěrního družstva nebo u zahraniční banky, která má pobočku umístěnu na území České republiky. Peněžní prostředky uložené na volebním účtu lze užít pouze na financování volební kampaně. Výběr hotovosti z volebního účtu a její následné užití na financování volební kampaně se zaznamená v účetnictví. Financování volební kampaně zahrnuje veškeré výdaje na volební kampaň. K úhradě těchto výdajů lze použít pouze peněžní prostředky uložené na volebním účtu.

[35] Podle § 16d odst. 1 zákona o volbách kandidující politická strana, politické hnutí, koalice nebo nezávislý kandidát zajistí, aby přístup k volebnímu účtu byl po dobu trvání tohoto účtu vymezenou v § 16a zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup *na jejich internetových stránkách*. Kandidující politická strana, politické hnutí, koalice nebo nezávislý kandidát jsou *povinni oznámit Úřadu adresu svých internetových stránek, kde budou zveřejňovány informace o financování volební kampaně*, a zřízení volebního účtu a adresu internetových stránek, na kterých je účet přístupný; koalice oznámí Úřadu i své složení.

[36] Z § 16d odst. 1 zákona o volbách tedy kandidujícím subjektům vyplývá hned několik povinností, jejichž splnění kontroluje žalovaný. Z § 16d odst. 1 věty první zákona o volbách plynula stěžovatelce mimo jiné povinnost, aby na své internetové stránce zveřejnila odkaz umožňující dálkový přístup, a to především potenciálním voličům, ke zřízenému volebnímu účtu. Ze správního spisu a tvrzení účastníků řízení je patrné, že stěžovatelka žalovanému zaslala odkaz přímo na „volební účet“ na portálu ČSOB (adresa č. 1). Byť k tomu žalovaný v napadeném rozhodnutí v poznámce pod čarou poznamenal, že technické řešení volebního účtu, které stěžovatelka zvolila, neodpovídá zákonnému požadavku na nepřetržitý přístup k přehledu platebních transakcí, zároveň zdůraznil, že

tato otázka předmětem řízení nebyla. Z napadeného rozhodnutí jednoznačně plyne, že v případě druhého přestupku byla stěžovatelka potrestána za to, že nesplnila povinnost zaslat žalovanému adresu své internetové stránky obsahující povinné informace týkající se financování volební kampaně v úplné a komplexní podobě. Nejvyšší správní soud souhlasí se závěrem krajského soudu, že stěžovatelka žalovanému zaslala pouze fragmenty svých internetových stránek, kde se povinné informace ve smyslu § 16d odst. 1 zákona o volbách buď nenacházely, anebo byly neúplné. Neobsahovaly-li internetové stránky stěžovatelky ve svém souhrnu zákonem požadované informace, a to ani co do řádného a úplného přehledu osob financujících její volební kampaň, ani co do odkazu na volební účet (lapidárně řečeno odkazu umožňujícího voličům se na volební účet „prokliknout“), je stěžovatelce správně kladeno za vinu, že neoznámila žalovanému adresu takových svých internetových stránek, jež by obsahovaly informace o financování volební kampaně. Závěr žalovaného, který zmiňuje rovněž ve vyjádření ke kasační stížnosti, že stěžovatelka pouze formálně zaslala žalovanému adresy internetových stránek, které však materiálně požadavkům zákona o volbách neodpovídaly, je v posuzované věci tedy namístě.

[37] Argumentace stěžovatelky v kasační stížnosti týkající se volebního účtu a jeho technických parametrů je s ohledem na předmět řízení v projednávané věci mimoběžná. Jak zdůraznil již žalovaný ve svém rozhodnutí, tato otázka nebyla předmětem správního řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí. Stejně tak krajský soud ve svém rozsudku upřesnil, že stěžovatelka nebyla potrestána za to, že by u své bankovní instituce neměla zřízen transparentní, resp. volební, účet ve smyslu požadavků zákona o volbách. Krajský soud zdůraznil, že pokud by tomu tak bylo, dopustila by se stěžovatelka přestupku podle § 16h odst. 2 písm. b) zákona o volbách, za což by jí hrozila pokuta až do výše 500.000 Kč. Otázka konkrétních technických parametrů volebního účtu tak zůstala v rovině neformální „metodické“ výměny názorů mezi žalovaným, stěžovatelkou a její bankou.

[38] Stěžovatelka dále v souvislosti s posouzením druhého přestupku namítá, že adresu svých internetových stránek, kde byly zveřejňovány informace o její volební kampani, oznámila několikrát a šlo o internetové stránky www.kscm.cz. Sdělení adresy v takto obecné formě však nelze považovat z pohledu zákona o volbách za splnění zákonné povinnosti. Stěžovatelka byla povinna uvést adresu konkrétní internetové stránky, na které se zákonem požadované informace nacházejí. Ustanovení § 16d odst. 1 zákona o volbách hovoří o sdělení „internetových stránek, kde budou zveřejňovány informace o financování volební kampaně“. Jedná se tady o odkaz (adresu) na konkrétní internetovou stránku kandidujících subjektů, na které se požadované údaje nacházejí.

[39] Stěžovatelka v kasační stížnosti poukazuje na „první zkoušku nové zákonné úpravy“, která byla v příslušném volebním období uplatněna poprvé. Nejvyšší správní soud v této souvislosti závěrem podotýká, že stěžovatelka je dlouholetou parlamentní stranou, která se účastní legislativního procesu v Poslanecké sněmovně. Měla tedy sama nadstandardní přístup k informacím o přípravě, projednávání, obsahu, zejména ovšem smyslu a účelu příslušné právní úpravy. Disponuje rovněž stranickým aparátem, případně možnostmi zajistit si fungování internetových stránek např. pomocí odborného subdodavatele. Ze státního rozpočtu čerpá každý rok značné příspěvky na svoji činnost. Námitka stěžovatelky je tak nedůvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

[40] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[41] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly, jak sám uvedl ve svém vyjádření ke kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2021

Tomáš Langášek
předseda senátu